

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

2. avgust 2020

NEDELJA	18. MED LETOM – LEPA NEDELJA NA PERNOVEM
02.08.	7.00 za farane 10.00 procesija in maša za +Pepija Grebovšek in njegove starše, obl.
Ponedeljek	Martin
03.08.	19.00 za +Justino in Jakoba Doler, obl.
Torek	Janez Vianney
04.08.	7.00 za zdravje
Sreda	Ožbolt, zavetnik cerkve na Pernovem
05.08.	8.00 na Pernovem za +Fanižo Žgank
Četrtek	Jezusova spremenitev na gori
06.08.	7.00 za +Kristino Cvikl
Petek	Prvi petek
07.08	19.00 za +Marjano Podvršnik
Sobota	Dominik, ustanovitelj dominikancev – prva sobota
08.08.	7.00 za +Jožefo in Jožeta Podvršnik, obl.
NEDELJA	19. MED LETOM
09.08.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Janeza Pohole, obl. ter Justino in Jožeta Veber 10.00 za +Martina Rotar

18. NEDELJA MED LETOM

Evangelij

JEZUS NASITI MNOŽICO

Iz svetega evangelija po Mateju

Tisti čas je Jezus slišal za smrt Janeza Krstnika in se je v čolnu umaknil od tam v samotni kraj, sam zase. Množice pa so to izvedele in šle iz mest peš za njim. Ko se je izkrca, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu in ozdravil je njihove bolnike.

Ko se je zvečerilo, so stopili k njemu učenci in rekli: »Samoten je ta kraj in ura je že pozna; odpusti množice, da gredo v vasi in si kupijo hrano.« Jezus pa jim je rekel: »Ni jim treba oditi. Vi jim dajte jesti!« Rekli so mu: »Tukaj imamo samo pet hlebov in dve ribi.« Dejal jim je: »Prinesite mi jih sem!« In vêlel je ljudem, naj sedejo po travi, vzel tistih pet hlebov in dve ribi, se ozrl v nebo, jih blagoslôvil, razlomil hlebe in jih dal učencem, učenci pa množicam. Vsi so jedli in se nasitili ter pobrali koščke, ki so ostali, dvanajst polnih košar. Teh pa, ki so jedli, je bilo okrog pet tisoč mož, brez žená in otrok.

Mt 14,13–21

BOŽJA ROKA NAS NASIČUJE

Mnogi rečejo: »Kar imam, moram pošteno prigarati, vse je sad mojih žuljev, nobene reči mi ni nihče podaril, tudi Bog ne! Pri darovanju mašnik, ko prinaša kruh, moli: »Hvaljen Bog, Gospod veselja, po tvoji dobroti smo prejeli ta kruh, tebi ga prinašamo: sad zemlje in dela človeških rok, naj nam postane kruh življenja.« Bog nam podarja kruh. Podarjen nam je kot sad našega dela, znoja in žuljev, kot sad zemlje, ki jo je bilo potrebno pognojiti, zorati, posejati, požeti ... Koliko dela! Bog nam je pri tem podaril pomlad in poletje, dež in sonce, da je žito

raslo; podaril nam je veliko parov močnih rok, da so obdelovale njivo. Kako bi še mogli reči, da je laž govoriti, kako je vse Božji dar?

Pred našimi očmi se neprestano ponavlja čudež pomnožitve kruha, o katerem poroča današnji evangelij, vendar zdaj na drugačen način, ki pa ni nič manj čudovit in čudežen. Jezus je s petimi hlebi in z dvema ribama nasitil pet tisoč mož, zdaj pa Bog iz enega zrna privabi v življenje žitni klas, ki bo nosil dvajset, trideset zrn. Tudi to so čudeži, ki pa se ne godijo brez človekovega sodelovanja.

Darovi kruha in vina pri maši so simbol našega dela in naporov ter izraz našega priznanja, da bi bilo brez Božje pomoči naše delo brez pravega uspeha. Med mašo se ti darovi spremenijo v Jezusovo telo in kri. Pri obhajilu smo vsi povabljeni, da se nasitimo s to Božjo hrano. »Blagor povabljenim na Jagnjetovo gostijo!« reče duhovnik, ko pokaže sveto hostijo. Vsi slišimo te besede, a nas ne ganejo prav posebno. Kadar je kakšna gostija denimo nova maša ali ohcet, bi bili vsi radi med povabljenici in ponavadi je zmeraj kakšna zamera, ker ta ali oni ni bil povabljen, čeprav je »v žlahti« s slavlencem. Pa kaj je ohcet ali novomašno kosilo v primeri z Božjim obedom! Namen obhajila je, da bi bilo, ko prejmemo Božji dar Jezusovega telesa, naše življenje spremenjeno v Božjo službo.

Po: S. Čuk, Misli srca